Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

22 päivänä syyskuuta 2016 *

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Tavaroiden vapaa liikkuvuus — SEUT 34 artikla — Tuonnin määrälliset rajoitukset — Vaikutukseltaan vastaavat toimenpiteet — Jalometallit, jotka on leimattu kolmannessa maassa Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti — Tuonti Tšekkiin vapaaseen liikkeeseen luovutuksen jälkeen — Kieltäytyminen tarkastusleiman tunnustamisesta — Kuluttajansuoja — Oikeasuhteisuus — Tutkittavaksi ottaminen

Asiassa C-525/14,

jossa on kyse SEUT 258 artiklaan perustuvasta jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevasta kanteesta, joka on pantu vireille 20.11.2014,

Euroopan komissio, asiamiehinään P. Němečková, E. Manhaeve ja G. Wilms, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Tšekin tasavalta, asiamiehinään M. Smolek, T. Müller, J. Vláčil ja J. Očková,

vastaajana,

jota tukee

Ranskan tasavalta, asiamiehinään D. Colas ja R. Coesme,

väliintulijana,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ilešič sekä tuomarit C. Toader, A. Rosas, A. Prechal ja E. Jarašiūnas (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: hallintovirkamies M. Aleksejev,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 17.2.2016 pidetyssä istunnossa esitetyn,

kuultuaan julkisasiamiehen 3.5.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

* Oikeudenkäyntikieli: tšekki.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan komissio vaatii kanteellaan unionin tuomioistuinta toteamaan, että Tšekin tasavalta ei ole noudattanut SEUT 34 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se kieltäytyy tunnustamasta eräät alankomaalaiset tarkastusleimat, erityisesti tarkastuslaitos WaarborgHollandin tarkastusleimat.

Oikeudenkäyntiä edeltänyt menettely ja menettely unionin tuomioistuimessa

2 Komissio katsoi, että Puncovní úřadin (tarkastuslaitos, Tšekki; jäljempänä tšekkiläinen tarkastuslaitos) käytäntö, jonka mukaan Alankomaihin sijoittautuneen riippumattoman tarkastuslaitoksen WaarborgHollandin, jolla on toimipisteitä kolmansissa maissa, tarkastusleimoja ei tunnusteta ja siten vaaditaan kyseessä oleviin jalometalleihin tšekkiläinen lisätarkastusleima, on ristiriidassa SEUT 34 artiklan kanssa, ja se kehotti 30.9.2011 päivätyssä kirjeessään Tšekin tasavaltaa esittämään huomautuksensa.

3 Tšekin tasavalta ei 30.11.2011 päivätyssä vastauskirjeessään kiistänyt sitä, ettei se tunnusta näitä tarkastusleimoja. Kyseinen jäsenvaltio väitti kuitenkin lähinnä, että nyt käsiteltävä asia kuuluu palveluiden – eikä siis tavaroiden – vapaan liikkuvuuden alaan ja että tämä tunnustamisesta kieltäytyminen oli perusteltua sillä, että mainittujen tarkastusleimojen joukosta on mahdotonta erottaa Euroopan unionin alueen ulkopuolella lyödyt leimat unionin alueella lyödyistä.

4 Tutkittuaan Tšekin tasavallan tässä kirjeessä esittämät väitteet komissio osoitti sille 30.5.2013 perustellun lausunnon, jossa se muun muassa totesi, että EUT-sopimuksen tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevia määräyksiä sovelletaan tuotteisiin, jotka on luovutettu unionissa vapaaseen liikkeeseen, ja siten myös tuotteisiin, jotka ovat peräisin kolmansista maista ja jotka on tuotu sääntöjenmukaisesti jäsenvaltioon SEUT 29 artiklan vaatimusten mukaisesti. Komissio kehotti Tšekin tasavaltaa ryhtymään perustellun lausunnon noudattamisen edellyttämiin toimiin sen vastaanottamisesta laskettavassa kahden kuukauden määräajassa.

5 Tšekin tasavalta pitäytyi 23.7.2013 päivätyssä vastauskirjeessään kannassaan korostaen erityisesti, että WaarborgHollandin tarkastusleimojen tunnustamisesta kieltäytyminen oli perusteltua kuluttajien suojelemisen tarpeella. Koska kyseinen vastaus ei tyydyttänyt komissiota, se päätti nostaa nyt käsiteltävän kanteen.

6 Ranskan tasavalta pyysi unionin tuomioistuimen kirjaamoon 26.2.2015 toimittamassaan hakemuksessa saada osallistua oikeudenkäyntiin Tšekin tasavallan vaatimuksia tukevana väliintulijana. Unionin tuomioistuimen presidentti hyväksyi tämän hakemuksen 24.3.2015 tekemällään päätöksellä.

Suullisen käsittelyn uudelleen aloittamista koskeva pyyntö

7 Julkisasiamiehen esittämän ratkaisuehdotuksen johdosta Tšekin tasavalta pyysi 18.5.2016 unionin tuomioistuimen kirjaamoon jättämällään kirjelmällä unionin tuomioistuinta aloittamaan suullisen käsittelyn uudelleen ja totesi pyynnössään lähinnä, että ”merkittävä osa [tästä ratkaisuehdotuksesta] perustuu useisiin virheellisiin olettamiin”.

8 Tässä yhteydessä on muistutettava yhtäältä, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännössä ja unionin tuomioistuimen työjärjestyksessä ei määrätä asianosaisten mahdollisuudesta esittää huomautuksia vastaukseksi julkisasiamiehen ratkaisuehdotukseen (tuomio 17.7.2014, komissio v. Portugali, C-335/12, EU:C:2014:2084, 45 kohta ja tuomio 4.5.2016, komissio v. Itävalta, C-346/14, EU:C:2016:322, 23 kohta).

9 Unionin tuomioistuin voi toisaalta työjärjestyksen 83 artiklan perusteella milloin tahansa määrätä asian käsittelyn suullisen vaiheen aloitettavaksi uudelleen erityisesti, jos unionin tuomioistuin katsoo, ettei sillä ole riittävästi tietoa asiasta, tai jos asianosainen on suullisen vaiheen päättyneeksi julistamisen jälkeen vedonnut uuteen seikkaan, joka voi olennaisesti vaikuttaa unionin tuomioistuimen ratkaisuun, taikka jos asia on ratkaistava sellaisella perusteella, josta osapuolilla ei ole ollut tilaisuutta lausua.

10 Nyt käsiteltävässä asiassa unionin tuomioistuin katsoo julkisasiamiestä kuultuaan, että sillä on käytössään kaikki tarpeelliset tiedot ratkaisun antamiseksi ja että asian tutkimisessa ei tarvitse ottaa huomioon sellaista uutta seikkaa, joka voisi olennaisesti vaikuttaa sen ratkaisuun, tai perustetta, josta osapuolilla ei ole ollut tilaisuutta lausua unionin tuomioistuimessa.

11 Näissä olosuhteissa asian käsittelyn suullista vaihetta ei ole määrättävä aloitettavaksi uudelleen.

Kanne

Tutkittavaksi ottaminen

Asianosaisten lausumat

12 Tšekin tasavalta vaatii kanteen tutkimatta jättämistä siltä osin kuin siinä väitetään, että SEUT 34 artiklaa on rikottu ”tiettyjen alankomaalaisten tarkastusleimojen osalta”. Tämä ilmaisu sekä komission vaatimuksissaan käyttämä ilmaisu ”erityisesti” viittaa siihen, että oikeusriidan kohde koskee myös muita alankomaalaisia tarkastusleimoja kuin WaarborgHollandin tarkastusleimoja. Oikeudenkäyntiä edeltäneessä hallinnollisessa vaiheessa ja kannekirjelmässään komissio on kuitenkin pyrkinyt osoittamaan väittämänsä jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen vain WaarborgHollandin tarkastusleimojen osalta. Tältä osin on merkityksetöntä, että oikeusriita koskee abstraktisti niiden jalometallien tunnustamatta jättämistä, joiden osalta ei ole mahdollista määrittää, onko ne leimattu kolmannessa maassa vai unionin alueella. Olisi siis todettava, että kannekirjelmä ei ole selkeä eikä täsmällinen ja että siten kanne voidaan tutkia vain siltä osin kuin se koskee WaarborgHollandin tarkastusleimoja.

13 Komissio katsoo, että sen kanne on kokonaisuudessaan tutkittava. Se oli ilmoittanut virallisessa huomautuksessa yleisesti Tšekin tasavallalle, että sillä oli SEUT 34 artiklan perusteella velvollisuus hyväksyä tavarat, jotka on yhtäältä tarkastettu ja varustettu tarkastusleimalla Euroopan talousalueen (ETA) jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja joita toisaalta pidetään laillisesti kaupan missä tahansa ETA:n jäsenvaltiossa. Perustellussa lausunnossa se on lisäksi päätellyt, että Tšekin tasavalta ei ole noudattanut sille SEUT 34 artiklan perusteella kuuluvia velvoitteitaan sillä perusteella, että ”se ei tunnusta tiettyjä alankomaalaisia tarkastusleimoja”. Tämä muotoilu on toistettu kannekirjelmän vaatimusosassa, eikä Tšekin tasavalta ole kiistänyt sitä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

14 Koska unionin tuomioistuin voi tutkia viran puolesta, täyttyvätkö SEUT 258 artiklan edellytykset jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen nostamiselle (tuomio 14.1.2010, komissio v. Tšekki, C-343/08, EU:C:2010:14, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), ja koska kanne ei koske kansallista lainsäännöstä tai hallinnollista määräystä vaan tšekkiläisen tarkastuslaitoksen käytäntöä, on muistutettava aluksi, että jäsenvaltion hallinnollinen käytäntö voi olla jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevan kanteen kohteena silloin, kun kyseinen käytäntö täyttää tietyt vakiintuneisuutta ja yleisyyttä koskevat edellytykset (tuomio 29.4.2004, komissio v. Saksa, C-387/99, EU:C:2004:235, 42 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 5.3.2009, komissio v. Espanja, C-88/07, EU:C:2009:123, 54 kohta).

15 Nyt käsiteltävässä asiassa Tšekin tasavalta ei kiistä sitä, että komission tarkoittama tšekkiläisen tarkastuslaitoksen käytäntö, jonka olemassaolon komissio on osoittanut esittämällä kannekirjelmänsä liitteessä kaksi tämän laitoksen johtajan tiedonantoa, täyttää nämä kriteerit. Tämä jäsenvaltio ei kiistä myöskään sitä, että se vastaa tästä käytännöstä. Sitä vastoin kannetta ei Tšekin tasavallan mukaan voida ottaa tutkittavaksi, koska se ei ole selkeä eikä täsmällinen.

16 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 120 artiklan c alakohdan ja siihen liittyvän oikeuskäytännön mukaan kannekirjelmässä on mainittava oikeudenkäynnin kohde sekä perusteet ja perustelut, joihin asiassa vedotaan, ja yhteenveto mainituista perusteista. Näiden mainintojen on oltava riittävän selkeitä ja täsmällisiä, jotta vastaaja voi valmistella puolustuksensa ja jotta unionin tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa. Tästä johtuu, että niiden oleellisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen, joihin kanne perustuu, on ilmettävä johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi itse kannekirjelmän tekstistä ja että kannekirjelmässä esitetyt vaatimukset on muotoiltava yksiselitteisesti, jottei unionin tuomioistuin lausuisi kanteen ulkopuolelta tai jättäisi lausumatta jostakin kanneperusteesta (tuomio 11.7.2013, komissio v. Tšekki, C-545/10, EU:C:2013:509, 108 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 23.2.2016, komissio v. Unkari, C-179/14, EU:C:2016:108, 141 kohta).

17 Lisäksi vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että SEUT 258 artiklan perusteella nostetun kanteen yhteydessä komission jäsenvaltiolle esittämässä virallisessa huomautuksessa ja sittemmin komission antamassa perustellussa lausunnossa rajataan oikeusriidan kohde, jota ei sen jälkeen voida enää laajentaa. Se, että asianomaisella jäsenvaltiolla on mahdollisuus esittää huomautuksensa, muodostaa EUT-sopimuksella tavoitellun olennaisen takeen, vaikka jäsenvaltio päättäisi olla käyttämättä tätä mahdollisuutta, ja tämän takeen huomioon ottaminen on jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen toteamista koskevan menettelyn sääntöjenmukaisuutta koskeva olennainen menettelymääräys. Tämän vuoksi perustellun lausunnon ja komission kanteen on perustuttava oikeudenkäyntiä edeltävän menettelyn aloittavassa virallisessa huomautuksessa esiin tuotuihin perusteisiin (tuomio 29.9.1998, komissio v. Saksa, C-191/95, EU:C:1998:441, 55 kohta ja tuomio 10.9.2009, komissio v. Portugali, C-457/07, EU:C:2009:531, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

18 Perustellussa lausunnossa ja SEUT 258 artiklan perusteella nostetussa kanteessa jäsenvaltiota vastaan esitetyt väitteet on siten esitettävä johdonmukaisesti ja täsmällisesti, jotta jäsenvaltio ja unionin tuomioistuin voivat arvioida tarkasti sen unionin oikeuden rikkomisen laajuuden, josta jäsenvaltiota moititaan; tämä on välttämätön edellytys sille, että kyseinen jäsenvaltio voi käyttää hyödyllisesti puolustautumisoikeuksiaan ja että unionin tuomioistuin voi tutkia, onko jäsenyysvelvoitteita jätetty noudattamatta väitetyllä tavalla (tuomio 14.10.2010, komissio v. Itävalta, C-535/07, EU:C:2010:602, 42 kohta ja tuomio 3.3.2011, komissio v. Irlanti, C-50/09, EU:C:2011:109, 64 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

19 Siltä osin kuin komission tarkoituksena on nyt käsiteltävässä asiassa käyttämällä kannekirjelmänsä vaatimusosassa ilmaisua ”tietyt alankomaalaiset tarkastusleimat” sisällyttää kanteeseensa muita alankomaalaisia tarkastusleimoja kuin siinä nimenomaisesti mainitut eli WaarborgHollandin tarkastusleimat, tämä kannekirjelmä ei täytä työjärjestyksen eikä tämän tuomion 16 kohdassa esiin tuodun oikeuskäytännön mukaisia vaatimuksia, koska näitä muita tarkastusleimoja ei ole yksilöity ja koska ilmaisu ”tietyt” sulkee pois sen, että sillä voitaisiin tarkoittaa kaikkia alankomaalaisia tarkastusleimoja.

20 Vaikka virallinen huomautus koski yleisesti SEUT 34 artiklan ja siihen liittyvän oikeuskäytännön soveltamista jalometalleihin, sillä tarkoitettiin nimenomaisesti vain WaarborgHollandin tarkastusleimoja. Kannekirjelmän vaatimusosa puolestaan koskee perustellun lausunnon vaatimusosan tavoin ”tiettyjä alankomaalaisia tarkastusleimoja”, mutta perustellun lausunnon perustelut koskivat vain WaarborgHollandin tarkastusleimoja. Näin ollen tämän tuomion 17 ja 18 kohdassa esiin tuodussa oikeuskäytännössä asetettujen vaatimusten ei myöskään voida katsoa täyttyneen.

21 Näin ollen komission kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin se koskee muiden kuin WaarborgHollandin lyömien alankomaalaisten tarkastusleimojen tunnustamisesta kieltäytymistä.

Asiakysymys

Asianosaisten ja muiden osapuolten lausumat

22 Komissio väittää, että se, että Tšekin tasavalta lyö tiettyihin muista jäsenvaltioista tuotuihin jalometalleihin lisätarkastusleiman huolimatta siitä, että nämä jalometallit on tarkastusleimattu Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti ja että niitä pidetään kaupan unionissa, muodostaa tavaroiden vapaan liikkuvuuden perusteettoman rajoituksen.

23 Tšekin tasavalta ei voi komission mukaan perustellusti väittää, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamiseksi kolmansista maista peräisin olevat jalometallit on paitsi luovutettava vapaaseen liikkeeseen unionissa, niitä on oltava pidetty myös kaupan jäsenvaltiossa, jonka täytyy lisäksi olla jäsenvaltio, jonka lainsäädännön mukaisesti tarkastusleima on lyöty, eli nyt käsiteltävässä asiassa Alankomaiden kuningaskunta. Oikeuskäytännöstä johtuu, että kun kolmannesta maasta peräisin olevat tuotteet on luovutettu vapaaseen liikkeeseen unionissa, niitä on kohdeltava samoin kuin unionista peräisin olevia tavaroita. Näin ollen tavaroiden vapaata liikkuvuutta sovelletaan jäsenvaltioon, nyt käsiteltävässä asiassa Alankomaiden kuningaskuntaan, sijoittautuneen tarkastuslaitoksen toimipisteen kolmannessa maassa tarkastusleimaamiin jalometalleihin, jotka ovat unionissa vapaassa vaihdannassa.

24 Kaupan pitäminen voimassa olevan lainsäädännön mukaisesti on komission mukaan yksi vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen edellytyksistä ja siten edellytys unionitavaran aseman saamiseksi eikä välttämätön lisävaihe sille, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovellettaisiin. Lisäksi vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen jäsenvaltio voi olla eri kuin se, jonka lainsäädännöllä säännellään kyseessä olevien metallien tarkastusleimaamista. Tämä kanta vahvistetaan erityisesti tiettyjen kansallisten teknisten määräysten soveltamista toisessa jäsenvaltiossa laillisesti kaupan pidettyihin tuotteisiin koskevista menettelyistä sekä päätöksen N:o 3052/95/EY kumoamisesta 9.7.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 764/2008 (EUVL 2008, L 218, s. 21) sekä tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta 9.7.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 765/2008 (EUVL 2008, L 218, s. 30).

25 Kun jalometallit on luovutettu vapaaseen liikkeeseen, sillä, että niiden tarkastusleimaamista ei ole suoritettu unionin alueella, ei komission mukaan ole merkitystä.

26 Lisäksi komissio muistuttaa, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltiot eivät voi vaatia, että tavarat, jotka on tuotu toisesta jäsenvaltiosta, jossa niitä on laillisesti pidetty kaupan ja jossa ne on leimattu tämän jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, leimataan uudelleen, jos tässä tarkastusleimassa olevat maininnat vastaavat tuontijäsenvaltiossa säädettyjä mainintoja ja sen kuluttajat voivat ymmärtää ne. Nyt käsiteltävässä asiassa WaarborgHollandin tarkastusleimat vastaavat Alankomaiden lainsäädännön vaatimuksia, vaikka ne onkin lyöty kolmannessa maassa, ja niiden sisältämät maininnat vastaavat Tšekissä säädettyjä mainintoja, ja tämän jäsenvaltion kuluttajat voivat ymmärtää ne.

27 Tšekin tasavalta ei komission mukaan ole osoittanut, että kyseessä olevalla rajoituksella voidaan taata sillä tavoitellun kuluttajansuojan päämäärän saavuttaminen eikä se ylitä sitä, mikä on tarpeen sen saavuttamiseksi. Tältä osin komissio huomauttaa, että WaarborgHolland on Alankomaiden lainsäädännön ja Alankomaiden viranomaisten valvonnan alainen tarkastuslaitos ja asetuksessa N:o 765/2008 tarkoitetun alankomaalaisen akkreditointielimen akkreditoima ja että nämä viranomaiset varmistavat tarkastuslaitosten toimipisteiden valvonnan sekä jäsenvaltioissa että kolmansissa maissa.

28 Tšekin tasavalta väittää, että jos kanne tutkitaan, se ei ole perusteltu. Ensinnäkin tämä jäsenvaltio täsmentää, että se tarkoittaa huomautuksissaan vain WaarborgHollandin tarkastusleimoja, minkä jälkeen se väittää, että kolmannessa maassa tarkastusleimattuihin jalometalleihin ei sovelleta SEUT 34 artiklassa taattua tavaroiden vapaata liikkuvuutta, vaikka ne olisikin tarkastusleimattu jonkin jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

29 Jotta vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta voidaan soveltaa, se edellyttää Tšekin tasavallan mukaan kahden peräkkäisen vaiheen noudattamista eli tavaran vapaaseen liikkeeseen luovuttamista unionissa SEUT 29 artiklassa tarkoitetulla tavalla, mikä konkretisoituu tuontimuodollisuuksien noudattamisena ja tullien ja vaikutukseltaan vastaavien maksujen kantamisena kyseisessä jäsenvaltiossa, ja sitten tavaran kaupan pitämistä kyseisessä jäsenvaltiossa sen muun kuin tullilainsäädännön mukaisesti. Nyt käsiteltävässä asiassa tätä tapahtumaketjua ei ole noudatettu, sillä vaikka kyseessä olevat jalometallit onkin tarkastusleimattu Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti, tämä on tehty kolmannessa maassa, eikä niitä ole pidetty kaupan Alankomaiden alueella.

30 Toiseksi Tšekin tasavalta katsoo Alankomaissa tarkastusleimattujen jalometallien vapaan liikkuvuuden rajoituksen olevan perusteltu tarpeella suojata kuluttajia ja olevan tähän tavoitteeseen nähden oikeasuhteinen. Tältä osin tämä jäsenvaltio väittää, että sen on mahdotonta erottaa nämä jalometallit niistä, joihin on lyöty samat tarkastusleimat kolmannessa maassa. Tšekkiläisen lisätarkastusleiman lyöminen on siis Tšekin tasavallan ainoa keino valvoa kolmansissa maissa tarkastusleimattujen tavaroiden saapumista unionin markkinoille. Alankomaiden viranomaisten mahdollisuus valvoa tarkastusleimausta kolmansissa maissa on riittämätön, kuten on riittämätön myös tavaranäytteiden ja näissä kolmansissa maissa suoritetun tarkastusleimaamisen valvonta. Tämä jäsenvaltio huomauttaa myös, ettei unionissa ole käytössä jalometalliesineiden tarkastusleimaamisen osalta kolmansien maiden vaatimustenmukaisuuden arviointiviranomaisten tunnustusjärjestelmää.

31 Tšekin tasavaltaa väliintulijana tukeva Ranskan tasavalta katsoo pääasiassa, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamiseksi tarkastusleimattuihin jalometalleihin liittyy lisäedellytys, jota ei sovelleta muihin tavaroihin, eli edellytys siitä, että tarkastusleimaamisen on suorittanut vientijäsenvaltion alueella tähän jäsenvaltioon sijoittautunut riippumaton elin. Tämä edellytys selittyy tarkastusleimaamistoiminnan erityisellä luonteella, joka johtuu valtiovallan erioikeudesta taata metallin pitoisuusaste. Näin ollen muun jäsenvaltion kuin vientijäsenvaltion alueella tai kolmannessa maassa tarkastusleimattuun esineeseen ei sovelleta vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta, kuten on nyt käsiteltävässä asiassa WaarborgHollandin tarkastusleimojen osalta. Pelkkä tällaisen esineen vapaaseen liikkeeseen luovuttaminen jäsenvaltiossa on tältä osin riittämätöntä. Siten SEUT 34 artiklan rikkomista ei ole osoitettu.

32 Ranskan tasavalta väittää toissijaisesti, että jos oletetaan, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta sovelletaan, Tšekin viranomaisten kieltäytymisestä tunnustaa WaarborgHollandin tarkastusleimat johtuva tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoitus on SEUT 34 artiklan mukainen, koska se on perusteltua kuluttajien ja hyvän kauppatavan suojelun tavoitteella ja koska se on tähän tavoitteeseen nähden oikeasuhteinen.

33 Komissio vastaa tähän erityisesti, ettei unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmene, että vastavuoroisen tunnustamisen soveltamiseksi tarkastusleimaamisen olisi tapahduttava fyysisesti sen jäsenvaltion alueella, jonka lainsäädännön mukaisesti tarkastusleima lyödään. Asetuksen N:o 765/2008 mukaan jäsenvaltiot ovat lisäksi velvollisia tunnustamaan kyseisen asetuksen perusteella akkreditoitujen tarkastuslaitosten tarjoamien palvelujen vastaavuuden, vaikka hyväksytyn tarkastuslaitoksen toimipiste, joka on lyönyt tarkastusleiman, ei sijaitse kyseisen jäsenvaltion alueella eikä unionin alueella. Tältä osin komissio korostaa, että alankomaalaisten tarkastuslaitosten tai alankomaalaisen akkreditointielimen riippumattomuutta ei ole kiistetty ja että vientijäsenvaltion hyväksytyn tarkastuslaitoksen antamien riippumattomuustakeiden ei välttämättä täydy vastata tuontijäsenvaltiossa säädettyjä.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

34 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan SEUT 34 artiklassa tarkoitettuna määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaavana toimenpiteenä on pidettävä kaikkia kauppaa koskevia jäsenvaltioiden säädöksiä, jotka voivat tosiasiallisesti tai mahdollisesti rajoittaa unionin sisäistä kauppaa suoraan tai välillisesti (tuomio 11.7.1974, Dassonville, 8/74, EU:C:1974:82, 5 kohta ja tuomio 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, 16 kohta).

35 Jos siis jäsenvaltioiden lainsäädäntöä ei ole yhdenmukaistettu, tavaroiden vapaan liikkuvuuden rajoituksia, jotka aiheutuvat siitä, että toisista jäsenvaltioista tuotavien ja niissä laillisesti valmistettavien ja kaupan pidettävien tavaroiden on täytettävä toisen jäsenvaltion lainsäädännössä asetetut edellytykset, vaikka niitä sovelletaan erotuksetta kaikkiin tavaroihin, on pidettävä SEUT 34 artiklan mukaan kiellettyinä vaikutukseltaan vastaavina toimenpiteinä, jos nämä toimenpiteet eivät ole perusteltuja sellaisen yleistä etua koskevan tavoitteen vuoksi, jolle on annettava etusija tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen nähden (ks. vastaavasti tuomio 20.2.1979, Rewe-Zentral, ns. Cassis de Dijon -tapaus, 120/78, EU:C:1979:42, 8 kohta; tuomio 15.9.1994, Houtwipper, C-293/93, EU:C:1994:330, 11 kohta ja tuomio 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, 17 kohta).

36 On muistutettava myös, että SEUT 28 artiklan 2 kohdan mukaan SEUT 34–SEUT 37 artiklassa määrättyä jäsenvaltioiden välisen tuonnin määrällisten rajoitusten kieltoa sovelletaan jäsenvaltioista peräisin oleviin tuotteisiin sekä sellaisiin kolmansista maista tuleviin tuotteisiin, jotka ovat jäsenvaltioissa vapaassa vaihdannassa. SEUT 29 artiklan perusteella kolmansista maista tulevien tuotteiden katsotaan olevan jäsenvaltiossa vapaassa vaihdannassa, jos tuontimuodollisuuksia on noudatettu ja tuotteista on tässä jäsenvaltiossa kannettu niistä menevät tullit tai vaikutukseltaan vastaavat maksut eikä näitä tulleja tai maksuja ole kokonaan tai osittain palautettu.

37 Unionin tuomioistuin on päätellyt tavaroiden vapaasta liikkuvuudesta unionissa, että vapaassa vaihdannassa olevat tavarat rinnastetaan lopullisesti ja täydellisesti jäsenvaltioista peräisin oleviin tavaroihin ja että näin ollen SEUT 34 artiklan säännöksiä sovelletaan erotuksetta unionista peräisin oleviin tuotteisiin ja tuotteisiin, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen jossakin jäsenvaltiossa, siitä riippumatta, mikä näiden tuotteiden ensimmäinen alkuperä on (ks. vastaavasti tuomio 15.12.1976, Donckerwolcke ja Schou, 41/76, EU:C:1976:182, 17 ja 18 kohta; tuomio 18.11.2003, Budějovický Budvar, C-216/01, EU:C:2003:618, 95 kohta ja tuomio 16.7.2015, UNIC ja Uni.co.pel, C-95/14, EU:C:2015:492, 41 kohta).

38 Oikeuskäytännöstä ilmenee kuitenkin myös, että markkinoille saattaminen tapahtuu myöhemmässä vaiheessa kuin maahantuonti. Samoin kuin unionissa laillisesti valmistettua tuotetta ei voida saattaa markkinoille yksinomaan sillä perustella, että se on laillisesti valmistettu, myöskään se, että tuote on tuotu laillisesti maahan, ei merkitse sitä, että se automaattisesti pääsisi markkinoille. Vapaassa vaihdannassa oleva kolmannesta maasta tuleva tuote rinnastetaan siten jäsenvaltioiden välisten tullien ja määrällisten rajoitusten poistamisen suhteen jäsenvaltioista peräisin oleviin tuotteisiin. Sikäli kuin ei ole olemassa unionin säännöksiä, joilla yhdenmukaistetaan kyseessä olevien tuotteiden kaupan pitämisen edellytykset, jäsenvaltio, jossa kyseiset tuotteet luovutetaan vapaaseen liikkeeseen, voi estää niiden saattamisen markkinoille, jos ne eivät täytä kansallisessa oikeudessa unionin oikeutta noudattaen sitä varten asetettuja edellytyksiä (tuomio 30.5.2002, Expo Casa Manta, C-296/00, EU:C:2002:316, 31 ja 32 kohta ja tuomio 12.7.2005, Alliance for Natural Health ym., C-154/04 ja C-155/04, EU:C:2005:449, 95 kohta).

39 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 57 ja 58 kohdassa, edellä todetusta johtuu, että – toisin kuin komissio väittää – tämän tuomion 35 kohdassa esiin tuodussa oikeuskäytännössä vahvistettua vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ei voida soveltaa myytäessä unionissa kolmansista maista peräisin olevia tavaroita, jotka ovat vapaassa vaihdannassa, ellei niitä ole ennen niiden vientiä muuhun jäsenvaltioon kuin siihen, jossa ne ovat vapaassa vaihdannassa, pidetty laillisesti kaupan jäsenvaltion alueella.

40 Nyt käsiteltävässä asiassa on selvää, että tämä kanne ei koske sitä, että Tšekin tasavalta on kieltäytynyt tunnustamasta WaarbourgHollandin tarkastusleimoja, eikä lisäleimausta, jota Tšekin tasavalta voisi näin ollen vaatia, kun WaarborgHollandin unionin alueen ulkopuolella lyödyllä tarkastusleimalla varustettuja jalometalleja on tuotu suoraan sen alueelle kolmannesta maasta. Tämä kanne ei myöskään koske jalometallituotteiden tarkastuksesta ja leimauksesta tehdyn ja Wienissä 15.11.1972 allekirjoitetun sekä 18.5.1988 muutetun yleissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia leimoja eikä julkisasiamiehen ratkaisuehdotuksen 30 kohdassa mainitun kaltaisten, tiettyjen jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden kahdenvälisten, jalometallituotteisiin lyötyjen leimojen vastavuoroista tunnustamista koskevien sopimusten soveltamisalaan kuuluvia leimoja.

41 Sitä vastoin komissio riitauttaa mainitulla kanteella Tšekin tasavallan sellaisen käytännön yhteensoveltuvuuden SEUT 34 artiklan kanssa, jonka mukaan WaarborgHollandin leimoja, jotka ovat tarkastusleimoja, ei tunnusteta ja näin ollen vaaditaan kyseisten jalometallien lisäleima tuotaessa Tšekin tasavaltaan näillä leimoilla varustettuja jalometalleja, jotka on laillisesti leimattu Alankomaissa ja joita on pidetty kaupan siellä tai jonkin toisen jäsenvaltion alueella tai jotka on leimattu kolmannen maan alueella Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti ja jotka ovat vapaassa vaihdannassa muussa jäsenvaltiossa kuin Tšekin tasavallassa, riippumatta siitä, onko kyseessä Alankomaiden kuningaskunta tai muu jäsenvaltio.

42 Oikeuskäytännössä on kuitenkin katsottu, että kansallinen lainsäädäntö vaikeuttaa tuontia ja nostaa sen kustannuksia, kun siinä edellytetään, että muista jäsenvaltioista tuodut jalometalliesineet, joita on pidetty niissä laillisesti kaupan ja jotka on leimattu kyseisten valtioiden lainsäädännön mukaisesti, on leimattava uudelleen tuontijäsenvaltiossa, ja se on siten tuonnin määrällistä rajoitusta vaikutukseltaan vastaava toimenpide (ks. vastaavasti tuomio 21.6.2001, komissio v. Irlanti, C-30/99, EU:C:2001:346, 27 kohta ja tuomio 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, 18 ja 20 kohta).

43 Näin on myös käsiteltävänä olevan käytännön osalta. Sen mukaisesti alankomaalaisen tarkastuslaitoksen WaarborgHollandin leimoilla varustettuja jalometalleja voidaan – riippumatta siitä, onko ne laillisesti leimattu Alankomaissa ja onko niitä pidetty kaupan siellä tai jonkin muun jäsenvaltion alueella tai onko ne leimattu kolmannen maan alueella Alankomaiden lainsäädännön mukaisesti ja luovutettu vapaaseen liikkeeseen jäsenvaltiossa tai onko niitä pidetty kaupan jonkin jäsenvaltion alueella vai ei – pitää kaupan Tšekin tasavallan alueella vasta, kun ne on tarkastettu ja niihin on lyöty lisätarkastusleima viimeksi mainitussa jäsenvaltiossa, mikä on omiaan vaikeuttamaan näiden tuotteiden tuontia toisista jäsenvaltioista viimeksi mainitun jäsenvaltion alueelle ja nostamaan sen kustannuksia.

44 SEUT 34 artiklassa kielletään siis mainittu käytäntö, ellei sitä voida objektiivisesti perustella.

45 Tältä osin vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että kansallinen lainsäädäntö, jossa on kyse SEUT 34 artiklassa tarkoitetusta tuonnin määrällisiä rajoituksia vaikutukseltaan vastaavasta toimenpiteestä, voidaan katsoa perustelluksi jonkin SEUT 36 artiklassa luetellun yleistä etua koskevan syyn tai jonkin pakottavan vaatimuksen takia (tuomio 10.2.2009, komissio v. Italia, C-110/05, EU:C:2009:66, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 6.9.2012, komissio v. Belgia, C-150/11, EU:C:2012:539, 53 kohta).

46 Tšekin tasavalta vetoaa nyt käsiteltävässä asiassa pakottavaan vaatimukseen, joka perustuu kuluttajansuojan varmistamisen tarpeeseen.

47 Unionin tuomioistuin on jo todennut tältä osin, että maahantuojan velvollisuus varustaa jalometalliesineet niiden pitoisuuden ilmaisevalla leimalla edistää periaatteessa tehokkaan kuluttajansuojan varmistamista ja hyvää kauppatapaa (tuomio 21.6.2001, komissio v. Irlanti, C-30/99, EU:C:2001:346, 29 kohta ja tuomio 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, 21 kohta).

48 Oikeuskäytännössä on kuitenkin todettu tällaisessa tilanteessa myös, että jäsenvaltio ei voi vaatia, että toisesta jäsenvaltiosta maahan tuodut tuotteet, joita on pidetty siellä laillisesti kaupan ja jotka on leimattu kyseisen valtion lainsäädännön mukaisesti, on leimattava uudelleen, jos alkuperäisestä leimasta, olipa se millainen tahansa, ilmenevät tiedot vastaavat tuontijäsenvaltiossa edellytettyjä tietoja ja jos tuontijäsenvaltion kuluttajat voivat ymmärtää ne (tuomio 21.6.2001, komissio v. Irlanti, C-30/99, EU:C:2001:346, 30 kohta ja tuomio 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, 22 kohta).

49 Nyt käsiteltävässä asiassa kyseessä ei kuitenkaan ole WaarborgHollandin leimoissa olevien tietojen ja Tšekin tasavallan omille takuuleimoilleen säätämien tietojen vastaavuus eikä niiden ymmärrettävyys viimeksi mainitun jäsenvaltion kuluttajien kannalta – Tšekin tasavalta ei kiistä näitä seikkoja –, vaan kyseessä on alankomaalaisen tarkastuslaitoksen, nyt käsiteltävässä asiassa WaarborgHollandin, toimipisteiden kolmansissa maissa lyömien leimojen antamien takeiden taso; mainitulla tarkastuslaitoksella on Alankomaiden oikeuden mukaan lupa harjoittaa ainakin osaa leimaustoiminnastaan unionin alueen ulkopuolella.

50 Tšekin tasavalta väittää Ranskan tasavallan tukemana, että tällainen leima, joka lyödään unionin alueen ulkopuolella, ei tarjoa riittäviä takeita, jotta sen voidaan katsoa vastaavan leimaa, jonka löisi jäsenvaltion riippumaton elin tämän jäsenvaltion alueella, vaikka leimaamisen unionin alueen ulkopuolella suorittaisikin sellaisen riippumattoman tarkastuslaitoksen toimipiste, jolla kyseessä olevan jäsenvaltion oikeuden mukaan on lupa harjoittaa osaa toiminnastaan kolmansien maiden alueella. Tällaisen unionin alueen ulkopuolella lyödyn leiman luotettavuutta ei näiden jäsenvaltioiden mukaan voida taata, kun otetaan huomioon ne esteet, joita jäsenvaltiolla, jonka lainkäyttövaltaan kyseinen elin kuuluu, on kyseisen elimen kolmannen maan alueella harjoittaman toiminnan riittävän valvonnan osalta.

51 Tästä on muistutettava, että siitä vaatimuksesta, että leiman lyö oikeushenkilö, joka täyttää tietyt toimivallan ja riippumattomuuden vaatimukset, oikeuskäytännössä on jo tosin katsottu, että jäsenvaltio ei voi väittämällä, että leiman taetehtävä voidaan varmistaa vain tuontijäsenvaltion toimivaltaisen elimen toimenpiteillä, estää sitä, että sen alueella pidetään kaupan jalometalliesineitä, jotka riippumaton elin on vientijäsenvaltiossa leimannut. Kaksinkertaiset tarkastukset vientijäsenvaltiossa ja tuontijäsenvaltiossa eivät ole perusteltuja, jos lähtöjäsenvaltiossa suoritetun tarkastuksen tulokset tyydyttävät tuontijäsenvaltion tarpeet. Tältä osin oikeuskäytännössä on katsottu myös, että leiman taetehtävä on täytetty, jos sen on lyönyt riippumaton elin vientijäsenvaltiossa (ks. vastaavasti tuomio 15.9.1994, Houtwipper, C-293/93, EU:C:1994:330, 17-19 kohta).

52 Kun otetaan kuitenkin huomioon se petoksen riski, joka jalometalliesineiden markkinoilla vallitsee, ja koska jalometallipitoisuuden pienillä muutoksilla voi olla hyvin suuri merkitys tuottajan voittomarginaalin kannalta, oikeuskäytännössä on katsottu, että unionin säännöstön puuttuessa asianmukaisten toimenpiteiden valinta tämän riskin toteutumisen estämiseksi kuuluu jäsenvaltioille, joilla on laaja harkintavalta (ks. vastaavasti tuomio 15.9.1994, Houtwipper, C-293/93, EU:C:1994:330, 21 ja 22 kohta).

53 Oikeuskäytännössä on katsottu tässä asiayhteydessä, että vaikka valinta riippumattoman elimen ensisijaisen valvonnan käyttämisen ja sellaisen järjestelmän käyttämisen, jossa vientijäsenvaltion valmistajat leimaavat itse kyseessä olevat tavarat, välillä kuuluu kunkin jäsenvaltion harkintavaltaan, jäsenvaltio, jonka lainsäädännössä vaaditaan, että riippumaton elin lyö leiman, ei voi estää muista jäsenvaltioista tuotujen jalometalliesineiden pitämistä kaupan alueellaan, kun nämä tuotteet on leimannut riippumaton elin vientijäsenvaltiossa. Oikeuskäytännössä on lisäksi korostettu, että vientijäsenvaltion elimen antamien riippumattomuustakeiden ei välttämättä tarvitse olla samat kuin tuontijäsenvaltion lainsäädännössä säädetyt (ks. vastaavasti tuomio 15.9.1994, Houtwipper, C-293/93, EU:C:1994:330, 20, 22, 23 ja 27 kohta ja tuomio 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, 36 ja 37 kohta).

54 Oikeuskäytännössä ei kuitenkaan vielä ole lausuttu kolmansien maiden alueella lyödyistä tarkastusleimoista. Kun otetaan huomioon jalometallimarkkinoilla vallitseva petoksen riski ja se laaja harkintavalta, joka oikeuskäytännön mukaan jäsenvaltioilla on niiden valitessa asianmukaiset toimenpiteet tämän riskin toteutumisen estämiseksi, on myönnettävä, että asiaa koskevan unionin lainsäädännön puuttuessa jäsenvaltio voi petosten ehkäisemiseksi ja kuluttajansuojan varmistamiseksi alueellaan perustellusti olla hyväksymättä sitä, että sen tarkastuslaitos tai tarkastuslaitokset tai muut yksiköt, jotka se valtuuttaa lyömään tämän jäsenvaltion tarkastusleimat jalometalleihin, lyövät mainitut leimat kolmansien maiden alueella.

55 Edellä todetusta johtuu, että jäsenvaltiolla on unionin oikeuden tämänhetkisessä tilanteessa ja lukuun ottamatta tapauksia, joihin sovelletaan kansainvälisiä sopimuksia, joita – kuten tämän tuomion 40 kohdassa on muistutettu – nyt käsiteltävä kanne ei koske, periaatteessa oikeus tämän tuomion 52 kohdassa esiin tuodun oikeuskäytännön mukaisesti olla katsomatta, että kolmansien maiden alueella lyödyillä tarkastusleimoilla voidaan turvata riippumattomien elinten jäsenvaltioiden alueella lyömiä tarkastusleimoja vastaava kuluttajansuojan taso.

56 Tältä osin komissio ei voi hyödyllisesti vedota asetukseen N:o 765/2008 väittääkseen, että koska WaarborgHolland on alankomaalaisen akkreditointielimen tämän asetuksen nojalla akkreditoima vaatimustenmukaisuuden arviointilaitos, Tšekin tasavallalla on joka tapauksessa velvollisuus hyväksyä alueellaan tämän arviointilaitoksen leimoilla varustetut jalometallit, kun ne tuodaan toisesta jäsenvaltiosta, ilman, että sillä olisi perusteltu syy harjoittaa valvontaa sekä tarpeen vaatiessa suorittaa lisäleimaus.

57 Vaikka yhtäältä asetuksen N:o 765/2008 7 artiklan 1 kohdassa säädetään, että vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen on pyydettävä akkreditointia periaatteessa sen jäsenvaltion kansalliselta akkreditointielimeltä, johon laitos on sijoittautunut, tässä asetuksessa ei mainita mitään siitä, millä alueella vaatimustenmukaisuuden arviointilaitokset voivat tai niiden täytyy harjoittaa toimintaansa ja missä määrin kansallisen akkreditointielimen niille tämän asetuksen perusteella myöntämä akkreditointi voi tai ei voi, tai sen täytyy tai ei täydy, kattaa myös vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosten ne toiminnat, joita niiden toimipisteet harjoittavat kolmansien maiden alueella. Toisaalta on joka tapauksessa niin, että se, onko komission riitauttama Tšekin tasavallan käytäntö asetuksen N:o 765/2008 kanssa yhteensoveltuva vai ei, ei ole nyt käsiteltävänä olevan kanteen kohteena.

58 On kuitenkin korostettava, että tämän tuomion 55 kohdassa jäsenvaltioille tunnustetun mahdollisuuden käyttäminen ei ole perusteltua, jos tämän tuomion 51 kohdassa esiin tuodun oikeuskäytännön mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, josta kyseessä olevat jalometallit on viety, suoritetun tarkastuksen tulokset tyydyttävät tuontijäsenvaltion tarpeet.

59 Nyt käsiteltävässä asiassa on kuitenkin välttämättä näin WaarborgHollandin Alankomaiden alueella leimaamien ja tässä jäsenvaltiossa tai mahdollisesti muun jäsenvaltion alueella laillisesti kaupan pidettyjen jalometallien osalta tämän tuomion 53 kohdassa esiin tuodun vakiintuneen oikeuskäytännön mukaisesti.

60 Näin on myös kolmannessa maassa lyödyllä WaarborgHollandin leimalla varustettujen sellaisten jalometallien osalta, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen unionissa ja joita ennen niiden vientiä Tšekin tasavaltaan on pidetty laillisesti kaupan sellaisen jäsenvaltion alueella, joka Tšekin tasavallan tavoin on päättänyt hyväksyä vain sen, että sen oma tarkastuslaitos tai omat tarkastuslaitokset tai muut elimet, jotka se on akkreditoinut lyömään tämän jäsenvaltion tarkastusleimat jalometalleihin, lyövät kyseiset leimat kolmannen maan alueella. Tällaisessa tilanteessa on katsottava, että tällaisen jäsenvaltion suorittama tarkastus kyseisten jalometallien sen alueella kaupan pitämisen yhteydessä tyydyttää Tšekin tasavallan tarpeet, koska tässä tapauksessa molemmat jäsenvaltiot noudattavat toisiaan vastaavia kuluttajansuojan tasoja.

61 On siis todettava, että tämän tuomion 59 ja 60 kohdassa yksilöidyissä tapauksissa se, että Tšekin tasavalta kieltäytyy tunnustamasta WaarborgHollandin leimoja, ei ole perusteltua ja väitetty jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen on siis todettu.

62 Sitä vastoin edellä esitetyistä päätelmistä johtuu, että kun kyseessä ovat WaarborgHollandin leimalla kolmannen maan alueella varustetut jalometallit, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen unionissa ja jotka on viety Tšekin tasavaltaan ilman, että niitä on ensin pidetty laillisesti kaupan jossakin jäsenvaltiossa, ja kun kyseessä ovat tällaiset tavarat, joita on sen jälkeen, kun ne on luovutettu vapaaseen liikkeeseen, pidetty laillisesti kaupan jäsenvaltiossa, joka ei vaadi riippumattoman elimen suorittamaa jalometallien leimaamista, tai jäsenvaltiossa, joka vaatii tällaisen leimaamisen mutta joka hyväksyy sen suorittamisen kolmannen maan alueella, sen jäsenvaltion, josta kyseessä olevat jalometallit on viety, suorittaman tarkastuksen tulokset eivät tyydytä Tšekin tasavallan tarpeita.

63 Vaikka kyseessä oleva tšekkiläinen käytäntö on siten osittain perusteltu erityisesti, koska kyseessä olevat jalometallit eivät aina vastaa kaupan pitämisen edellytyksiä jäsenvaltiossa, on kuitenkin niin, että jotta tämä perustelu hyväksyttäisiin, tämän käytännön on vielä oltava sellainen, että sillä voidaan taata tavoitellun päämäärän saavuttaminen, eikä sillä saada ylittää sitä, mikä on tarpeen tämän päämäärän saavuttamiseksi (ks. vastaavasti tuomio 10.2.2009, komissio v. Italia, C-110/05, EU:C:2009:66, 59 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 16.1.2014, Juvelta, C-481/12, EU:C:2014:11, 29 kohta).

64 On kuitenkin selvää, että kyseessä oleva tšekkiläinen käytäntö koskee WaarborgHollandin leimalla varustettuja jalometalleja yleisesti eikä se siis koske ainoastaan jalometalleja, jotka on varustettu kolmannen maan alueella lyödyillä WaarborgHollandin leimoilla, ja näin on lisäksi ilman, että tehtäisiin eroa niiden olosuhteiden perusteella, joissa nämä jalometallit on viety Tšekin tasavaltaan, eli erityisesti sillä perusteella, onko ne viety Tšekin tasavaltaan sen jälkeen, kun ne on vain luovutettu vapaaseen liikkeeseen toisessa jäsenvaltiossa, vai sen jälkeen, kun niitä on myös laillisesti pidetty kaupan toisessa jäsenvaltiossa.

65 Tältä osin Tšekin tasavalta vetoaa mahdottomuuteen erottaa WaarborgHollandin leimoista ne, jotka on lyöty kolmannen maan alueella, niistä, jotka on lyöty unionissa, koska nämä leimat ovat samanlaisia riippumatta paikasta, jossa ne on lyöty. Tällaisen seikan perusteella ei kuitenkaan voida todeta, että jos tämä käytäntö voitaisiin katsoa perustelluksi, se olisi oikeasuhteinen sillä tavoiteltuun päämäärään nähden.

66 Esimerkiksi vaatimalla Tšekin tasavaltaan tuojalta asiakirjaan perustuvaa todistusta paikasta, jossa kyseessä oleva leima on lyöty, sekä tarpeen vaatiessa paikasta, jossa kyseiset jalometallit on luovutettu vapaaseen liikkeeseen ja niitä on pidetty laillisesti kaupan unionissa, olisi mahdollista rajoittaa WaarborgHollandin leimojen tunnustamisesta kieltäytyminen vain sellaisiin olosuhteisiin, joissa Tšekin viranomaisten suorittama mainittujen metallien lisätarkastus on todella perusteltua kuluttajansuojaa koskevista syistä; tämä olisi tavaroiden vapaata liikkuvuutta vähemmän rajoittava toimenpide kuin yleinen kieltäytyminen näiden leimojen tunnustamisesta ja mainituilla leimoilla varustettujen kaikkien jalometallien lisäleimaaminen.

67 Sillä perusteella, että tällaisessa tapauksessa loppukuluttaja ei itse voisi tarkistaa, onko WaarborgHollandin leima lyöty jalometalliin kolmannen maan alueella vai unionissa, ja tätä voitaisiin näin ollen johtaa harhaan kyseisen jalometallin laadusta, ei – toisin kuin Tšekin tasavalta väittää – voida todeta kyseessä olevan käytännön olevan oikeasuhteinen, ellei katsota, että tällainen kuluttaja ei voi luottaa kulutusjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suorittaman valvonnan laatuun sen markkinoille päästettyjen tuotteiden osalta, mitä ei voida hyväksyä.

68 On siis todettava, että kyseessä oleva tšekkiläinen käytäntö ei ole yleisen ja systemaattisen luonteensa vuoksi oikeasuhteinen sillä tavoiteltuihin päämääriin nähden, jos sitä voitaisiin perustella kuluttajansuojaan liittyvillä syillä.

69 Kaiken edellä esitetyn perusteella on yhtäältä todettava, että Tšekin tasavalta on jättänyt noudattamatta SEUT 34 artiklaan perustuvia jäsenyysvelvoitteitaan kieltäytyessään WaarborgHollandin leimojen tunnustamisesta, ja toisaalta kanne on hylättävä muilta osin.

Oikeudenkäyntikulut

70 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Kyseisen artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, kukin asianosainen vastaa omista kuluistaan. Koska komission kanne jätetään osittain tutkimatta, on määrättävä, että komissio ja Tšekin tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

71 Työjärjestyksen 140 artiklan 1 kohdan, jonka mukaan jäsenvaltiot, jotka ovat asiassa väliintulijoina, vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan, nojalla on määrättävä, että Tšekin tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Tšekin tasavalta on jättänyt noudattamatta SEUT 34 artiklaan perustuvia jäsenyysvelvoitteitaan kieltäytyessään tarkastuslaitos WaarborgHollandin leimojen tunnustamisesta.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Euroopan komissio, Tšekin tasavalta ja Ranskan tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Allekirjoitukset